

גמי שבת קלג : ורש"י שם

לאחיו מאי לאחיו הא דת"ר המל כל זמן שהוא עוסק במילה חוזר בין על הציצין המעכבין את המילה בין על הציצין שאין מעכבין את המילה פירש על ציצין המעכבין את המילה חוזר על ציצין שאין מעכבין את המילה אינו חוזר מאן תנא פירש אינו

גמי אלא אמרי נהרדעי רבנן דפלגי עליה דרבי יוסי היא דתנן א"ר אבבה כהנים נכנסין שנים בידים שני סדרים ושנים בידים שני בויכין וארבעה מקדימין לפניהם שנים ליטול לשני סדרים ושנים ליטול שני בויכין המכניסין עומדים בצפון ופניהם לדרום והמוציאין עומדים בדרום ופניהם לצפון אלו מושכים ואלו מניחין מפרחו של זה בצד מפרחו של זה משום שנאמר לפני (ה') תמוד ר' יוסי אומר אפילו אלו נוטלין ואלו מניחין אף זה היה תמוד ת"ר מהלקטין את המילה ואם לא הילקט ענוש כרת מני א"ר כהנא אלו נוטלין. החילה ומסלקין טולה מן השלמן ולאחר שעה מניחין אלו: אף זה תמוד. ומה אזי מקיים תמיד שלא ילין שלמן בלא גמי וליקט אשקלו ושקלי ליה והדר מסדרי ליה מיקרי להו תמיד אלן התחלה אחרימי ומונא שמתעבב שלמן בלא לתס וגבי פירש לנסי י"ד הדר אזי מילתא אחרימי היא ולגי יוסי דלמרי כי שקלי והדר מתחיל נמי תמיד הוא דלמא מילתא הוא הכא נמי פירש חוזר אע"פ שאין מעכבין דלוה גמר מילתא היא: מוחלקין. גליין המעכבין: מני. כרת זו של מן הוא: אמר רב-כהנא אומין.

בית הלוי חייב סי' מז

מעכבין הרי יתנאה בלא קיום המצוה ובשלמא קודם שסילק ידיו דהוי הכל מעשה אחת שפיר מחויב לחתוך גם אותם שאין מעכבין כדי שיצא מעשה המצוה מהודרת אבל אחר שפיר דכבר אין כאן שום מצוה מדאורי' א"כ במה יתנאה א"כ והידור מצוה בלא מצוה לא שמענו ומאי מדמה להו להדדי, וזה כמה נסתפקתי במי שנטל לולב כשר ביו"ש של סוכות וא"כ נדממן לו לולב יתור נאה אם יש עליו חיוב ליקח הנאה ד"ל דאע"ב דבתחילה אם היו לפניו שניהם ביחד הי' מחויב ליטול הנאה אבל עתה ^{שכבר} נטל ויצא בו דאין עליו חיוב של המצוה א"כ במה יתנאה זה בלא מצוה, ומש"ה מפרש הרמב"ם לדחיות [ב] וברעת הטור דס"ל דבחול צריך לחזור אע"ג דע"כ הוי התחלה אחריתא דהוה הטעם לפי המסקנא דאינו חוזר בשבת, הנגהה דס"ל דמצות מילה נמשכת על האדם כל ימי חייו וכמו בציצית למ"ד כלי קופסא חייבין בציצית דמשעה שמטיל בו הציצית מקיים המצוה כל זמן שמונח הבגד בקופסא כמו כן במילה ס"ל להטור דמלבד דמעשה עצמה של המילה דהיינו חתיכת ערלה דהוי מצוה עוד זאת נמשכת היא לעולם דס"ל דהמצוה הוי על ישראל שיהיו נימולים דכמו שכתוב והי' **עובר** לעשייתן. מטעם זה נרין לנבך לולב קודם שיעלו דמי לאחר שנטלו מלדאגביה נפק ביה דלאגמרי-בסוף פירקין (דף מב.) ומינה לא מסתבר כלל דהיאך יבך עליו והוא מונח בכלי הא' אמר בהקומץ רבה (מנחות)

תוס' סוכה

דף לט ע"א

הידור מצוה ונטילה לולב

רמב"ם פ"ב ממילה וכס"מ שם
המל כל זמן שעוסק במילה חוזר בין על הציצין שמעכבין בין על ציצין שאין מעכבין. פירש על הציצין המעכבין חוזר. על ציצין שאינן מעכבין אינו חוזר. מ"ל ולא פירע את המילה כאילו לא מל: ה קטן שבשבור ר"ך

שילק ידיו: על המעכבין חוזר. שס"ג הן כמלה עלמה: ועל שאין מעכבין אינו חוזר. דהוי התחלה כפי עמנה ועל אלו לא ניתן לחלל את השבת והיינו דקמתי כל זכרי מילה ואפילו לזין שאין מעכבין חוזר עליהם כל זמן שלם פירש: מאן תנא פירש אינו חוזר. ומכאן נראה שמי ליה חזרה מילתא לנפשה והואיל ולא עיטוב מילתא ניכחה לא הדר: גפשיט

ה' יש ציצים מעכבין המילה ויש שאינם מעכבים אותה כיצד אם נשאר מהעור עוד החופה את רוב (ה') גובהה של (ד') עמרה זו י' אפילו במקום אחד והו המעכב את המילה וכאלו לא נימול ואם לא נשאר ממנו אלא מעט ואינו חופה רוב גובהה של עמרה אינו מעכב המילה: [בהגה] [כב] (ט) ומכל מקום י' (ס) אם הוא בחול

שיאגת אריה סי' נ

ונ"ל כיון שהרמב"ם בחול נגמ-מחלק בין פירש ללא פירש, דבפירש אינו חוזר על ציצין שאין מעכבין, שמע מינה דסבירא ל' ז"ל דלא שייך התנאה לפניו גבי מילה אלא בעוד שלא פירש ולא סילק ידיו ממנו, אבל לאחר שפירש וסילק ידיו ממנו, אין כאן משום התנאה לפניו במצות שיתחייב לחזור ולהתחיל מחדש, דכיון דפירש, אחתלאת מילתא אחריתא היא.

רשם עליו האחריות של חמשה עשר ר"כ), למחר בבוקר לחגי החג אינו חייב לומר כלל דהתחלה אחרתא דהיינו חתיכת ערלה דהוי מצוה עוד זאת נמשכת היא לעולם דס"ל דהמצוה הוי על ישראל שיהיו נימולים דכמו שכתוב והי' **עובר** לעשייתן. מטעם זה נרין לנבך לולב קודם שיעלו דמי לאחר שנטלו מלדאגביה נפק ביה דלאגמרי-בסוף פירקין (דף מב.) ומינה לא מסתבר כלל דהיאך יבך עליו והוא מונח בכלי הא' אמר בהקומץ רבה (מנחות)
הכי נלמא ינא עז ומינע נ"י ומשני דקבעי לנמינתי סיפא לישב זה תנא רישא לנלמא זו ונרין לומר על כרחך הואיל והמלצה לא נגמר עדיין כגמרי דעני מעשה מלך ועוד דלאגמרי כסוף פירקין (דף מב.) מונח של אשכנז-גרושלים אדם ינא מן הוה חזק פירו ולולב ידו נכנס לבית הכנסת ולולב ידו קורא ק"ש ולולב ידו אע"פ שכל אלו הדברים אין מעכבין מ"מ הואיל ויש דבר מלצה מן המנוחה חשיב כעובר לעשייתן וזהו אומר

כתיבא כחמיה בסמוך ואם רצינו היה מפרשה בשבת דוקא לא היה לו לכפותה לעיל ולשנותה כאן אבל משמע שהוא מפרשה בין בחול בין בשבת ולעיל קמתי לה לענין מול ואינו חוזר פירוש אינו חייב לחזור והכל מפרשה לא לענין שבת ואינו חוזר פירוש אינו חייב לחזור. ואפשר דלענין שבת

שולחן ערוך סי' רס"ו ופתחי תשובה
ה' יש ציצים מעכבין המילה ויש שאינם מעכבים אותה כיצד אם נשאר מהעור עוד החופה את רוב (ה') גובהה של (ד') עמרה זו י' אפילו במקום אחד והו המעכב את המילה וכאלו לא נימול ואם לא נשאר ממנו אלא מעט ואינו חופה רוב גובהה של עמרה אינו מעכב המילה: [בהגה] [כב] (ט) ומכל מקום י' (ס) אם הוא בחול

לכתחלה יעול כל הלילים הגדולים אף שאין מעכבים (יד) סימן רמ"ח באריכות]: (טו) אם הוא בחול. עיין בשרית שאגת אריה סימן ג' שהארץ להוכיח העיקר כדעת הרמב"ם (מלה ב. ד.) שאין צריך לחזור אפילו בחול על ציצין שאינם מעכבים לאחר שפירש, ולא כדעת הטור (עמוד זב.) וסיים דיפה עשה הרב ב"י שהשמיט בשו"ע דעת הטור, אע"פ שהרמב"ם מביאו, מכל מקום בביתנו חלש קצת אע"פ שאין כל משום סכנות נפשות אלא חשש חולי-כלמצא דאין לסמוך על זה שלא לחזור על ציצין שאינם מעכבין את המילה אפילו בחול לאחר שפירש, ע"ש: (טז) צריך שתקן. [עיין באר

פרי יצחק חייב סי' ל
ואפשר דאף אם יעול כתיב לא יושל כלום וכתיב ועשירי לניד ליד כלל דהתם בנמי שיעול שנית לא יוסוף כל הידור להמלצה **המלצה** ואין חשיבות חזר להמלצה ששטה-אבל נמי מילה מרי לא יתחייב הליץ אחיב מרי הוא ששטלש ומוסוף הידור להמלצה ובה ששטלש המלצה ונדולוי דגם זה, כלל זה אלו ואינו, ושנה נספח ב' הידורשי הגר"ח על הש"ס (מיושר)

רשם עליו האחריות של חמשה עשר ר"כ), למחר בבוקר לחגי החג אינו חייב לומר כלל דהתחלה אחרתא דהיינו חתיכת ערלה דהוי מצוה עוד זאת נמשכת היא לעולם דס"ל דהמצוה הוי על ישראל שיהיו נימולים דכמו שכתוב והי' **עובר** לעשייתן. מטעם זה נרין לנבך לולב קודם שיעלו דמי לאחר שנטלו מלדאגביה נפק ביה דלאגמרי-בסוף פירקין (דף מב.) ומינה לא מסתבר כלל דהיאך יבך עליו והוא מונח בכלי הא' אמר בהקומץ רבה (מנחות)
הכי נלמא ינא עז ומינע נ"י ומשני דקבעי לנמינתי סיפא לישב זה תנא רישא לנלמא זו ונרין לומר על כרחך הואיל והמלצה לא נגמר עדיין כגמרי דעני מעשה מלך ועוד דלאגמרי כסוף פירקין (דף מב.) מונח של אשכנז-גרושלים אדם ינא מן הוה חזק פירו ולולב ידו נכנס לבית הכנסת ולולב ידו קורא ק"ש ולולב ידו אע"פ שכל אלו הדברים אין מעכבין מ"מ הואיל ויש דבר מלצה מן המנוחה חשיב כעובר לעשייתן וזהו אומר

טור יו"ד סי' רס"ד

המילה. (ט) [א] המל כל זמן שמתעסק במילה חוזר בין על ציצין המעכבין בין על שאינן מעכבין. פירש ממנה אינו חוזר אלא על המעכבין (ו) ואין צריך לחזור על שאינן מעכבין [ז] (ס"א פי' מיירי בשבת או חוזר על המעכבין אבל אינו חוזר על שאינן מעכבין אבל בחול חוזר והכל בין מעכבין ובין שאינן מעכבין זנ): ו קטן שבשבור רך ומדולדל או

הררי קדם ח"א סי' קכד
וגראה דיש שני דיני והוא, א. כי קטן והוא להסוף בניו המלצה בכל דיון. [ועיין בנ"ב (ט, ז).] שיעור דין תוספת הניין. אבל גם כלל תוספת הניו אין הכסף מופקע מעיקר שם נוי, דאף שחקר זו נוי מסוים זה מ"מ אכתי הוא נלמא מדבר אחר, וזה הדין והידור מלצה דעלית נלמא שאינו מעכב דציעד. ז. דין נוי מסוים מלצה שלא תהיה כבע"מ ומופקעת משם נוי לגמרי, אשר הוא תנאי בחפלא דמלצה שיהיה עליה שם נוי מ"מ, וכל שחיסר נוי זה הוי כמו בעל מוס ופסול למלצה, ונכס"ג הדין דולמוכו מעכב דציעד, כיון שאין מלצה נוי לגמרי, וכוז בעל מוס מלצה.

ברכת אברהם סוכה יא :
זוגראה לזה הביא מדברי הרמב"ם (מילה פי"ב ה"ו) דחוזר על לזין שאין מעכבין את המילה אפילו בשבת, כל זמן שלא פירש, ואם נימול מלצה הוא מלצה חדשה בפניע כינל יתכן שמחלל שבת על לזין שאין חתיכתם אלא משום הידור.

עוד הוכיח מרש"י בסוכה (כ"ט ע"ב) ד"ה יבש, וע"ש דיבש ילפנין מואטוהו (עיינן מלצה מהודרת, וע"ש בתוס' שהקשו לאין בנך קורא עיכוב, דמאי טעם מחאד, אבל עכ"פ אם הידור הוא מלצה בפניע לא יתכן כלל שזה יעכב כלולב, ובע"כ דסיל לרש"י דהו מדיני מלצה לולב, וזהו גם הידור מעכב, אבל בע"כ אין כאן מלצה לדדית. וזדעת התוס' י"ל דסיל כאיך לז הניל, אבל אין הכנה, וי"ל דגם אם שייך לגוף המלצה, מ"מ אין מקור לומר שיהא עיכוב.

ותם סופר סוכה כט :

כשר [לכטיל י"א ע"ב], ש"מ ואחורו אינו מעכב, י"ל כבר רמז זה בספר כפות תמרים ד"ש לחלק בין הפרקים, אלא שלא ניאר, ולפ"ז החינוך מנאור, ד"ל דהמלצה עלמה לריכה הידור, כל זמן מיניס, אלא כחמיטת השם קוראם וכלל המלצה, ומעכב ונל, אבל מי שכבר קנה ד' מיניס כולס מהודרים בעממותן אין עיכוב שיהדרכו מבחון לאגדו בנימוניות שז זכב או לאגדו כלל, כמו שמביאי קרבן, **תלמוד** להביא מוצחר